

עין משפט
נר מצודה
יג:

קב"ה א מ"י פ"ה מהל' פסח
הל"ע:
קב"ה ב מ"י פ"ו מהל' פסח
הל"ע:

מזוסף רש"י

נתחבר באשם אחר, שאם
שם שני זה שחילל הראשון עליו
נתחבר באחד ואחר נתמלא זה

הדרן קלף חבל סטיון
מכאן שויר לשחוד (בא) תמזת
והכרת בבחנה. הלא קרף דוש
גמחר בכל הקרננות (ויקרף כס)
ואיש מנות ישראל אשר יקרבו
ורנו לכל נדריהם וגו' לרענס
מים וזכ בקרב כנכסם ויעים,
דלחא כתיב לרענס תמים וזכ
ישחוק, לימד שכל מקריב
ול תמות, וזכרת חלל על אלי

העוסקות. בבהמה חמישית
הוא אצל עופות לא חמישית ולא
חמישים ולא זכר, הולך לא ספלי ביה
שמיין קטנים כגון דוקין שבעין,
אלא שמיין גדולים כגון מחסר
זכר, ושעמא חסוס הקרישי
לא לשמך (חמישין ביה) מנחת
מסכיהם בלילה. דאפי' **ב**
הקרישין הקרינות ביום, יכולין
הבהמה הנמחות והנפסים בלילה
שמיין **ב** דמנחת נפסי קרישין
לילה (חמישין ביה) מנחת

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

ן ר אומר למה יצא מעשר
 ענתה לפי שיצא מעשר לירדן
 ומהלך שמו והמרתה גופו
 החלק בין המרתה שמו
 וגופו המרתה שמו קרבה המרתה
 שמו אנה קרבה המרתה שמו
 ומהל על דבר הורא המרתה גופו
 ומהל אשוי על דבר שאינו אור
 המרתה שמו נגאלת והמרתה גופו
 ומהל נגאלת אור שמו לירדן
 והמרתה שמו מנין דהר מן
 אסא קרא לחשיני עשירי
 לעשירי חשיני ולחאז עיל
 לעשירי ששלשון מקורשין חיל
 חיל מעשר גופו ומהל דכתיב
 אסא המי ימיר גופו הוא

[illegible]

37

רבי אומר יצא מעשר. דסגיירא ליה לרבי דלקרנן יחיד ולמעוטי כבוד ושוחסין לא איטריך שהי כל הפרשה דחמורה בגלגון יחיד נאמרה ולמעוטי נמי קדשי בדה הבית לא איטריך דלא איקרו קרבן ולמעוטי נמי עולת מותרות לא איטריך דקסבר עולת

מותרות לנדבת צדק אולי ופסיעא
לכל עבדי תמורה כר פריש"י טעור
ל"ל צדקיהו אולי להי דעלות תמורת
לנדבת ידיו אולי וקבר כרבי אליעזר
דעושה תמורה: לדרון בתמורת גופו.
יב"ד דלון עושין כלל תמורה השם
יב"ד לרון דבדק החדש כדמפרש הש"ס
אולי ימי דלון בתמורת גופו וכל מה
על דבר שאינו ראווי ושיניה פירש רש"י:
תמורת שמו. היינו אם קרא
לעשירי תשעיר ולחשיב
לעשירי ולחשב עשר עשירי דקיימא
גון (בבבסו 97 ע.ב) שלשמן מקדושין:

החדרן עלה הכל ממירין

אלא חידושו בלבד א
יצחק לרבא לרבי שמעון דאמר דבר הבא בחובה עו
תמורה הא עולת נדבה לא אמר ליה עולת נדבה נמי
תמורה ולא נצרכה אלא לעולה הבאה מן המתורות
ל^ט לה כמאן דאמר מתורות לנדבה צבור אולי פשיט
ל^י הא אין תמורה בצבור אלא רבי שמעון סבירא ליה
ל^י לנדבה יחיד אולי מאן שמעת ליה האי סברא רבי א
בהריא דעברה תמורה דתניא עולה הבאה מן המתורות
לרבי אליעזר רבי שמעון סבר לה כותיה בחדא ופליגי
אליעזר סבר עולה הבאה מן המתורות עושה תמורה
תמורה אי הכי ל^י דבעיא רבי אבין ^{יב}הפריש אשם לה
ונתכפר כאשם אחר וניתק זה לעולה מהו ^{יג} שיחזור
ל^{יד} אלימא אליבא דר^טש ^{יד} הא אמרת רבי שמעון ס
מן המתורות אין עושה תמורה רבי אבין הכי קמיבעיא
דקאי כר^טש דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין וס^טל כה
הבאה מן המתורות עושה תמורה מהו שיחזור וימיר בה
אחת מאי ואם תמצא לומר קרשה אחת ^{טו} ^{טז} (א)
וגוף אחד מאי ^{יז} תיבעי

הודרן עלך הכל ממירין

תמורה שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי. ניקדש קדושה גמול
דרכי ביה רחמנא דעביד תמורה שמו אינרעו מירעא. דלא חיילא
בל כל קר דליחיה בתמורה שמו: מאי דרכי רבי. וקדא רבי אינא
אחמיקא רבי: דבר הדוש. תמורה שמו: ישינא אחמיקא (וי 16) נת
ישינא אחמיקא כשאר שלמים אינרעו מירעו בתמורה גמול וכו'
דרכי רבי כו' וזה מהיכא פסי. דלימא הכי דהא אינה מן המדות
שמו אין לך צו אלא חידוש להכי אטערך לרבינו. וכן עיקר דלל
מילתא לאוקומה הכי דהא תמורה שמו דקדשה אינרעו מוכל מעשר
מבקר לא רבי אלא להכרעא דלא חיילא דלרבייה בתמורה גמול וכו'
דדחי מירעו גרעא דלמאי דלא רבי לא הוה ליה למירעו מנא
כלומר מהיכא אחי ל' דלימא הכי 100 דלכרעה קרא לרבייה: ו
עניקא לרבייה דמיון קריבין עולה ובגין דכרין מעות מחטאין וכו'
והבא תמורה חטאת וממותר אשם ילקח פה עולה הבשר לעם וכו'
לשפוט: לנרעא יחיד. בעלמא עמין מביזין בדמיה עולה וזהו עולה
ולגדבת יחיד אולי כפרק ואלו קדשים (ולקמן דף כ:) תמורה אשם וכו'
דמיון לגדבה לשפוט רבי אלעזר אומר יחיד דמיון עולה 100:
למעטותיה תמורה: אי הכי. דלרבי שמעון 100 עולות 101 בהנמה מותר
בההא 100 עולה הבאה מן המותרות היא: ומללו על אשם. אי נמי
ויחיד. דהיכא אמר רבי יוחנן אליבא דרבי שמעון אינא אחמיקא
100 לימא דמירעו או דילמא ליש: אי אליבא דרבי שמעון ממעשר י
עולה מותר דלא עבדה תמורה שמו. אי משכחא מנא. דקריבא ליה כרבי אלא
כו': כשני גופין קדושה אחת מלי. דהיינו הפירוש אשם להחזקת

הדרו עלך

[illegible]

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

וידבר שמיני בשותפות. כדפרישית לעיל (ע"א) יהיה לך ולא של שותפות: רבי אומר למי יאמר מעשר מעט. דסנייא ליה לרבי דמשום כל המי לא איטעריך דקרבן יחיד מלא ימיר (ויקרא ט) נפקא דמשמע לשון יחיד וקרבן מוצח מקרבן (שם) נפקא (ב) אלמא אית ליה לרבי דקדשי בדק הבית

לא חִקְרוּ קֶרֶן וּדְבַר שְׁמוֹהָ דָקָה
מִמֶּנּוּ עַד רִשְׁתָּהּ עֲשֵׂה הַזֶּה מִן
הַמְּתוּרֹת כִּי־לֹא לִיה לְרִבִּי מִתְּמוֹת
לְדַבֵּר זֶכֶר אֱלֹהֵי וּמִרְשָׁה דְּמַתְּנִי
נִקְפָא לֵן דְּלִין תְּמוֹהָ בְּזָזֹר וּשְׁתַּפּוֹת
נְמִי מִלָּא יִמְרֵי לְשׁוֹן יַחֲדִי: (א) לְפִי
שְׂכִיז מַעֲשֵׂר לִמְיֹהָ (ב) וְלִכְלָל מַעֲשֵׂר
דְּכֻתִּיבִין לְעִיל מִיִּיְהוָה (ג) וְלִכְלָל מַעֲשֵׂר
וּמִרְבִּין מוֹכֵל לְבִרְשָׁה שְׂכִיז קֶרֶל
לְעִשְׂרֵי תַשְׁעִי וְלֵאחָד עֶשֶׂר עִשְׂרִי
(ד) שְׂנֵי קְדוּשִׁין וְהֵיטֵב תְּמוֹהָ שְׂמִי
הַלֵּךְ אֶלְעִשְׂרֵי לְמַכְתָּב גּוֹפִי יוֹ אֶס
הֵמָּה יִמְרֵי לְדִין בְּתְמוֹהָ גּוֹפִי יוֹ אֶס
הַעֲמִיד כְּחַמַּת חוֹלִין אֶלֹל מַעֲשֵׂר וְאֶחָד
זו כּוֹ נִתְפַּסֶּת בְּתְמוֹהָ דְּלִי לֹא כְּתִיבָה
הִ"א לֹא עֲבִיד תְּמוֹהָ דְּאֶמְרִינִין לְקַמֵּן
דְּבַר שְׂהִיז כְּכָל יוֹאֵל שְׂדִין בְּדִבֵּר
חֲדַשׁ דְּהֵיטֵב מִיִּיְהוָה שְׂמִי אֶשְׂחִיז
כְּכֹל הַקְּדוּשִׁים (ו) וְהֵיטֵב אֶמְרִינִי אֶלֹל
לֵן כּוֹ אֶלֹל חֲדוּשׁוֹ תְּמוֹהָ שְׂמִי אֶלֹל

הדריה קרא

ועל ידו חתמו חתמיהם שמו וזכור
סמורם שמו קריבם. כדאמרין
 בשילהי ברכות (פא.) הבקרי לרבות
 אחד עשר לשלמים: **סמורם גופו אינם**
קריבם. כדאמרין בפירקין לעיל (דף
 ה:) גמר העברה העברה מנכור
 ובכור מכי (י) הן הן קריבין ואין
 תמורתן קריבין: **סמורם שמו נגאלם**
 דשלמים היא ושלמים נגאלין כשנשל
 בן מוס: **סמורם גופו אינם נגאלם**.
 דמכבי הוא ומתורתו יהיה קדש לא
 יגאלם: **סמורם גופו חלם שם אינו**
ראוי. כגון צל מוס מאי טעמא
 כמעשר דהל על צל מוס ופקא
 מינה לאכלו בקדושת מעשר שלא
 ישחט באיטלי ולא ישהל בליטרא:

פריץ משוס

לצל בעל מוסר הא"כ דעבי למחול ביה טפי לחומרא האילי וחמור
דידיו דחוי לשלמים דקדמי דבקר לירבות י"א לשלמים: **משיבא תיסרי**.
די תמורת שמו שאינה תלה בין אלא על דבר הכרואי. וסבירא היא
די קרא לרבו: ומשני אין דלי אל כסב ביבינא אמרין למאי
לחומרה נדרשת בהן ואכתי למאי כתיבה (ו) לידון בדבר חדש בתמורת
הא לא לעיל איכא מרי פירכי הוה דמאי קאמר למאי דרבי רבי לאו
דקא פירי דו? ליה משיבא תמי ואין אל שון הש"ס ואילי ואוקסי
די הא דאמרין לאי אכל להאי לישא משמעתא שפיר משיבא תמי
כלה עליה. שיקריבנה ואש"ג דאמר הרי ו: מוסרות. כגון אשס
ע ויחמורו מניח בחזקת דמיס עליה דוהו מדרש יודיע הכהן כל
דירות להסינס בפרק ו' חטאת וקמח דג: **לנדבא צבור אולי**.
כל לון לחומרא אלא לשם דורו: **רבי אליעזר**. דלית ליה מומרות
והורה ולדן ולדן עד סוף העולם ירעו עד שיסתאבזו וימכרו ויפלו
דבר לה כווסים בחדא. המומרות לנדבא יחד אולי להסינ אשטיק
לא עבדא (א) תמורה ואפילו יאו לא אמיר בה מעיקרא לא מני אמיר
תכפר באשס אחר כו' דכרשיתא לעיל פסירקין (טז): **ששור**
וחזיר וממירין היכא דקאסי בקדושתא אכל כגון קדושה אחת
ינן. (ז) כלומר הא (ח) דגמר ר' שמעון ממעשר דבר שכתובה לאסוקי
וכו' וכו' ויחזק דאמר לעיל (טז) אליבא דרבי אין ממירין וחזירין וממירין
ואמיר דו והומוס ויחללו על אחר: **אלא שמי קדושות וגוף אחד**.
(שליש): **מיבעי**. לשם לזרועתא כמו חמור בלשון כבלי:

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

רבינו גרשום

כו. דבאי (לא מיתרז) (לא יבקר)
 אפשוש דאמי. (זכרז שבתא
 שישתופת. קדמיז שפרז שבתא
 דברכות איהי לך וזכרז של
 שישתופת. אבד ר' להנני יצא
 מעשרין. לירוזן כמחזות שול
 ותחזות וזכרז. תחזית שול
 [משמשין] קרבה תחזית שול
 קרבה וזיני תחלול [בין] תחזית
 שמו. (תחזית שול) (קרבתי)
 שמו וזיני כדמשמש שול
 שול שאז עזר חשיני עזר
 ולעזרז חשיני תלחד שול
 עזרז חשיני נאכל כמזון
 עזרזי מעשר ותחד עזר
 שולמיז ועזיפה תחזית וזכרז
 קרבה וזכרזית כול שישתופת
 דלז. תחזית שול. וזכרז חשיני

משכ [את] קירבה וכו' מבשר
עוד עברת המור וכו' כמבשר
קרה הם ולא כמבשר
מבשרת שבו נגאלה חיי משום
שדמיון נגאלו [מבשר] קרש
ומתורם שבו שלבים הר שי לכן
הוא שלמי' מבשרת נגאל
נגאלו מבשרת כמבשר לא יגאל
המתורן נגאל [נגאלה] כן המתור
נגאל מתור כמבשר שבו קרש
קרבן נגאל כמבשר מות המבשר
לא אתה מות כמבשר חיי כמבשר
מבשר מות חיי'ל' המתור
שבו מבשר מות חיי'ל' כמבשר
אמתו ומקצה [ומבשר] חיי'ל'
כמבשר מות מות כמבשר מות
חיי'ל' מות כמבשר מות
חיי'ל' מות כמבשר מות חיי'ל'

[illegible]